

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 211/2020 privind prelungirea aplicării unor măsuri de protecție socială adoptate în contextul răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2020 privind măsuri de sprijin destinate salariaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru stimularea creșterii ocupării forței de muncă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 211 din 4 decembrie 2020 privind prelungirea aplicării unor măsuri de protecție socială adoptate în contextul răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2020 privind măsuri de sprijin destinate salariaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru stimularea creșterii ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1189 din 7 decembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul III, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. III. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020 privind măsuri de sprijin destinate salariaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru stimularea creșterii ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 10 august 2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 282/2020, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:”

2. La articolul III, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 1. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 112 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul reducerii temporare a timpului de muncă, determinate de instituirea stării de urgență/alertă/asediu, în condițiile legii, pe perioada stării de urgență/alertă/asediu, precum și pe o perioadă de până la 3 luni de la data încetării ultimei perioade în care a fost instituită starea de urgență/alertă/asediu, angajatorii au posibilitatea reducerii timpului de muncă a salariaților cu cel mult 80% din durata zilnică, săptămânală sau lunară, prevăzută în contractul individual de muncă.

(2) Acolo unde există organizații sindicale îndreptățite să negocieze contract colectiv la nivel de unitate, astfel cum acestea sunt definite în Legea dialogului social nr. 62/2011, cu modificările și completările ulterioare, sau reprezentanți ai salariaților, măsura de reducere a timpului de muncă prevăzută la alin. (1) se ia de angajator cu acordul organizației sindicale îndreptățite să negocieze contractul colectiv ori, în cazul în care aceasta nu există, cu reprezentanții salariaților.

(3) Reducerea timpului de muncă în condițiile prevăzute la alin. (1) se stabilește prin decizia angajatorului, pentru o perioadă de cel puțin 5 zile lucrătoare, cuprinse în perioada de 30 de zile calendaristice, începând cu prima zi de aplicare efectivă a măsurii. Reducerea timpului de muncă se aplică și în cazul programului de muncă în ture, precum și în cazul programului de muncă inegal.

(4) Angajatorul poate modifica programul de muncă ori de câte ori este necesar, cu obligația de a justifica o astfel de modificare, în limitele prevăzute la alin. (2).

(5) Decizia angajatorului privind reducerea timpului de muncă, programul de lucru, modul de repartizare a acestuia pe zile și drepturile salariale aferente se comunică salariatului cu cel puțin 5 zile înainte de aplicarea efectivă a măsurii.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), comunicarea către salariat se face cu cel puțin 24 de ore anterior aplicării efective a măsurii, în cazul în care intervine o modificare a programului de lucru determinată de o creștere a activității angajatorului care necesită suplimentarea personalului sau în cazul în care se impune înlocuirea unui salariat care se află în imposibilitatea de a presta activitate conform programului său de lucru.

(7) Pe durata reducerii timpului de muncă în condițiile prevăzute la alin. (1), salariații afectați de măsură beneficiază de o indemnizație de 75% din salariul de bază brut lunar aferent orelor de reducere a programului de lucru.

(8) În situația în care bugetul angajatorului destinat plății cheltuielilor de personal permite, indemnizația prevăzută la alin. (7) poate fi suplimentată de angajator cu sume reprezentând diferența până la nivelul salariului de bază corespunzător locului de muncă ocupat, fără ca această diferență să poată fi decontată conform dispozițiilor alin. (16).

(9) Indemnizația prevăzută la alin. (7) este suportată de angajator, din capitolul aferent cheltuielilor de personal din bugetul de venituri și cheltuieli al acestuia, și se achită la data plății salariului aferent lunii respective, urmând a se deconta, în cel mult 5 zile de la emiterea deciziei prevăzute la art. 1¹ alin. (4), din bugetul asigurărilor pentru șomaj după îndeplinirea de către angajator a obligațiilor declarative și de plată aferente veniturilor din salarii și asimilate salariilor din perioada pentru care se face solicitarea în conformitate cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Procedura de decontare a sumelor se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(10) În situația în care angajatorul nu recuperează indemnizația acordată potrivit alin. (9) de la bugetul asigurărilor pentru șomaj, acesta nu are dreptul de a o recupera de la salariat.

(11) Indemnizația prevăzută la alin. (7) reprezintă venit de natură salarială și este supusă impozitării și plății contribuțiilor sociale, în condițiile legii. Pentru calculul impozitului pe venit se aplică regulile prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(12) În situația în care, în cursul aceleiași luni, salariatul obține atât venituri din salarii, cât și indemnizația prevăzută la alin. (7), în vederea impozitării, acestea se cumulează, pentru acordarea deducerii personale. Impozitul lunar se determină potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(13) Pe perioada de aplicabilitate a măsurii prevăzute la alin. (1) este interzisă atât angajarea de personal pentru prestarea unor activități identice ori similare cu cele prestate de către salariații al căror timp de muncă a fost redus, cât și subcontractarea activităților desfășurate de salariații al căror timp de muncă a fost redus. Interdicția se raportează la nivel de filială, sucursală sau alte sedii secundare definite de Legea societăților nr. 31/1990,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, la nivelul cărora se aplică măsura prevăzută la alin. (1).

(14) Prin excepție de la prevederile alin. (13), este permisă angajarea pentru înlocuirea salariaților al căror program a fost redus în condițiile prevăzute la alin. (1) dacă încetarea contractului individual de muncă are loc în condițiile art. 56, 61 și 81 din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(15) Pe perioada de aplicabilitate a măsurii prevăzute la alin. (1), salariatul beneficiază de toate celelalte drepturi prevăzute în contractul individual de muncă sau în contractul colectiv de muncă.

(16) Angajatorul poate dispune măsura reducerii timpului de muncă în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3) și poate solicita decontarea indemnizației prevăzute la alin. (7) dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) măsura afectează cel puțin 10% din numărul de salariați ai unității;

b) reducerea activității este justificată de o diminuare a cifrei de afaceri din luna anterioară aplicării măsurii prevăzute la alin. (1) sau, cel mult, din luna dinaintea lunii anterioare acesteia, cu cel puțin 10% față de luna similară sau față de media lunară a cifrei de afaceri din anul anterior declarării stării de urgență/alertă/asediu, respectiv 2019. În cazul organizațiilor neguvernamentale, precum și al angajatorilor din categoria reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, diminuarea se raportează la veniturile realizate.

(17) În cazul unei societăți nou-înființate în perioada 1 ianuarie – 15 martie 2020, și care are cel puțin un angajat, prin excepție de la prevederile alin. (16) lit. b), diminuarea se raportează la cifra de afaceri realizată în luna anterioară aplicării măsurii prevăzute la alin. (1).

(18) Pe perioada aplicării măsurii prevăzute la alin. (1), salariații afectați de această măsură nu pot efectua muncă suplimentară la același angajator.

(19) Pe perioada aplicării măsurii prevăzute la alin. (1), salariaților afectați nu le poate fi redus programul de lucru în temeiul art. 52 alin. (3) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(20) Prin excepție de la prevederile alin. (15), în cazul angajatorilor care aplică măsura de la alin. (1), acordarea de prime sau alte venituri în afară de salariul de bază stabilit prin contract, pentru persoanele care asigură conducerea și/sau administrarea societăților, potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se efectuează după finalizarea perioadei de aplicare a măsurii.

(21) În lunile în care se aplică reducerea timpului de muncă, în condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul nu poate iniția concedieri colective.

(22) Prevederile alin. (1) – (21) se aplică și în cazul ucenicilor, cu condiția ca angajatorul să asigure ucenicului accesul la pregătire teoretică și practică pentru dobândirea competențelor prevăzute de standardul ocupațional, respectiv de standardul de pregătire profesională, potrivit Legii nr. 279/2005 privind ucenicia la locul de muncă, republicată, cu modificările ulterioare.»”

3. La articolul III, după punctul 1 se introduce un nou punct, pct. 1¹, următorul cuprins:

„1¹. La articolul 1¹, partea introductivă și literele a)-d) ale alineatului (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«Art. 1¹. – (1) În vederea decontării sumelor solicitate potrivit art. 1 alin. (16), angajatorul trebuie să depună o cerere însoțită de următoarele documente:

a) copie a deciziei privind reducerea timpului de muncă și dovada aducerii acesteia la cunoștința salariaților, prin orice mijloace folosite de angajator în mod obișnuit pentru comunicarea cu angajații;

b) declarație pe propria răspundere a angajatorului, din care să reiasă situația prevăzută la art. 1 alin. (16) lit. b);

c) copia acordului încheiat potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (2) sau, după caz, dovada informării salariaților acolo unde nu există organizație sindicală îndreptățită să negocieze contractul colectiv de muncă la nivel de unitate sau reprezentanți ai salariaților;

d) lista persoanelor care urmează să beneficieze de indemnizația prevăzută la art. 1 alin. (7);»”

4. La articolul III, alineatul (2) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Indemnizația prevăzută la art. 1 alin. (7) nu se cumulează pentru același angajat, dacă perioadele de acordare se suprapun, cu măsura prevăzută la art. 5, cu măsurile active de sprijin acordate potrivit art. I și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2020 pentru instituirea unor măsuri active de sprijin destinate angajaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 211/2020, și nici cu măsurile de stimulare a angajatorilor finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj prevăzute de Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. – În cuprinsul actelor normative în vigoare, trimiterea la art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020 privind măsuri de sprijin destinate salariaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru stimularea creșterii ocupării forței de muncă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 282/2020, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se consideră a fi făcute la art. 1 alin. (7).

Art. III. – În termen de 30 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se modifică în mod corespunzător Hotărârea Guvernului nr. 719/2020 pentru aprobarea procedurii de decontare și de plată a sumelor acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2020 privind măsuri de sprijin destinate salariaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru stimularea creșterii ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 31 august 2020, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE
SENATULUI

LAURENȚIU-DAN LEOREANU

ANCA DANA DRAGU

București, 2 aprilie 2021.
Nr. 58.